

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Dity Gruntové Härtingové a soudkyně Mgr. Jitky Gruntové a Mgr. Dany Leitemannové ve věci péče o

nezletilého: ██████████, narozený dne ██████████
zastoupený opatrovníkem statutárním městem Most
Radniční 1/2, 434 01 Most

syna rodičů: ██████████ narozená dne ██████████
bytem ██████████
zastoupená advokátkou Mgr. Monikou Martinkovičovou
sídlem Gorkého 1613, 436 01 Litvínov

██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Dubem
sídlem Na Baště sv. Jiří 258/7, 160 00 Praha 6

o změně péče a výživy, o úpravu styku, o odvolání matky a otce proti rozsudku Okresního soudu v Mostě č. j. 0 P 33/2021-66 ze dne 11. 3. 2021

takto:

I. Rozsudek okresního soudu se:

- a) ve výroku I. odstavcích prvním, druhém, třetím, čtvrtém, pátém a šestém **mění** tak, že se nezletilý ██████████ od právní moci tohoto rozsudku svěřuje do střídavé péče rodičů v každém lichém týdnu kalendářního roku do péče matky a v každém sudém týdnu kalendářního roku do péče otce.

K předávání nezletilého bude docházet tak, že rodič, který měl nezletilého daný týden v péči, tak nezletilého v pondělí dalšího týdne odevzdá nejpozději do 8:00 hodin do školního zařízení v místě bydliště druhého rodiče, u kterého bude nezletilý dále v péči, a kde si tento rodič nezletilého ze školního zařízení nejpozději do 16:00 hodin vyzvedne. V případě nepřítomnosti nezletilého ve školním zařízení dojde k předání a převzetí nezletilého v pondělí v 8:00 hodin v místě bydliště toho z rodičů, u kterého péče o nezletilého začíná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kubová.

V období letních prázdnin každého kalendářního roku bude nezletilý v péči matky vždy v době od 1. 7. do 16. 7. a v době od 31. 7. do 16. 8. a v péči otce vždy v době od 16. 7. do 31. 7. a v době od 16. 8. do 31. 8. s tím, že nezletilého bude odevzdávat ten z rodičů, u kterého péče končí a nezletilého si bude přebírat ten z rodičů, u kterého bude dále nezletilý v péči, a to v 16:00 hodin v místě bydliště toho z rodičů, u kterého bude nezletilý dále v péči.

V období vánočních prázdnin je matka oprávněna mít nezletilého ve svojí péči v každém lichém kalendářním roce v době od 23. 12. do 27. 12. a v každém sudém kalendářním roce v době od 27. 12. do 1. 1. a otec je oprávněn mít nezletilého ve svojí péči v každém sudém kalendářním roce v době od 23. 12. do 27. 12. a v každém lichém kalendářním roce v době od 27. 12. do 1. 1. s tím, že nezletilého bude odevzdávat ten z rodičů, u kterého péče končí a nezletilého si bude přebírat ten z rodičů, u kterého bude dále nezletilý v péči, a to v 16:00 hodin v místě bydliště toho z rodičů, u kterého bude nezletilý dále v péči.

b) ve výroku I. odstavcích sedmém a osmém a ve výrocích II. a III. **potvrzuje.**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud rozhodl tak, že nezletilého [REDAKCE] svěřil do střídavé péče obou rodičů s intervalem střídání po týdnu s tím, že matka je oprávněna mít nezletilého ve své péči vždy počínaje nedělí lichého týdne v měsíci od 18:00 hod. do neděle sudého týdne v měsíci do 18:00 hod. a otec je oprávněn mít nezletilého ve své péči vždy počínaje nedělí sudého týdne v měsíci od 18:00 hod. do neděle lichého týdne v měsíci do 18:00 hod. Dále stanovil, že matka nezletilého převezme v neděli lichého týdne v určenou dobu v místě bydliště otce a otec nezletilého převezme v neděli sudého týdne v určenou dobu v místě bydliště matky. Po dobu letních prázdnin bude střídavá péče realizována po čtrnácti dnech tak, že čtrnáct dnů bude nezletilý v péči matky a čtrnáct dnů v péči otce, a to počínaje první prázdninovou nedělí od 18:00 hod., kdy bude nezletilý předán druhému rodiči na dobu 14 dnů na místo jednoho týdne. Oba rodiče jsou povinni nezletilého předat do péče druhého rodiče v určenou dobu s jeho potřebnými osobními věcmi a na střídavou péči ho řádně připravit. Matce byla dána povinnost přispívat počínaje právní mocí daného rozsudku na výživu nezletilého [REDAKCE] částkou 1 500 Kč měsíčně, splatnou předem vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám otce a otcí byla dána povinnost přispívat počínaje právní mocí daného rozsudku na výživu nezletilého [REDAKCE] částkou 3 000 Kč měsíčně, splatnou předem vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám matky (výrok I.). Tím byl změněn rozsudek Okresního soudu v Mostě č. j. 40 Nc 3566/2020-23 ze dne 17. 9. 2020 (výrok II.). Návrh na úpravu styk byl zamítnut (výrok III.). O nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu (výrok IV.).
2. Proti tomuto rozsudku podali oba rodiče včasné odvolání. Matka ve svém odvolání uvedla, že prvoinstanční soud pochybil, když nepřihlédl k matkou tvrzeným skutečnostem ohledně dosavadního režimu péče o nezletilého, kdy namísto toho, aby ohledně sporných skutečností nařídil provedení dokazování, bez dalšího převzal tvrzení otce za svá. Tvrzení otce se nezakládají na pravdě a komunikace mezi rodiči je dlouhodobě problémová. O nezletilého pečuje již od jeho narození výhradně matka. Otcí matka ve styku nikdy nebránila. Pokud je nezletilý s otcem, tráví tento čas výlučně v bydlišti otce a pokud je otec v práci, pečuje o nezletilého partnerka otce. V místě bydliště otce se nezletilý nestýká s žádnými vrstevníky ani nemá aktivity, kde by nějaká přátelství mohl navázat. U otce nemá nezletilý ani svůj vlastní pokoj. V místě bydliště matky navštěvuje nezletilý mateřskou školu, má stabilní rodinné zázemí a vlastní pokoj. Střídavá péče není podle matky v nejlepším zájmu nezletilého a měl by být spíše uplatněn široký styk otce s nezletilým a v tomto odkazuje na nález Ústavního soudu IV. ÚS C-523/07 a další odbornou literaturu. Podle matky by právo otce nemělo převážet nad právem nezletilého. I orgán sociálně-Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kubová.

právní ochrany dětí doporučil svěření nezletilého do výlučné péče matky s rozšířeným kontaktem s otcem. To, že otec nejedná v zájmu nezletilého, naopak pouze prosazuje své právo na styk se synem, dokazuje i skutečnost, že právě v důsledku jednání otce byla matka nucena se odstěhovat zpět do místa svého původního bydliště. Po té se odstěhovala za svojí rodinou a to proto, aby nezletilému umožnila vybudování stabilního rodinného a sociálního zázemí. V nejlepším zájmu nezletilého tak je upevňovat a rozvíjet svoji roli ve svém nynějším, přirozeném prostředí a zároveň realizovat široký kontakt s otcem, proto se matce jeví jako nejvhodnější úprava, kdy bude nezletilý svěřen do výlučné péče matky a otci bude vyměřeno výživné ve výši 3 600 Kč měsíčně a současně bude upraven styk otce s nezletilým.

3. Otec ve svém odvolání sdělil, že v obecné rovině považuje napadené rozhodnutí nalézacího soudu ze zcela správné a rozhodně souhlasí se změnou formátu péče o nezletilého. Nesouhlasí však s tím, že by měl nezletilého převzít či předat vždy v neděli v 18.00 hodin, neboť je pravidelně touto dobou v zaměstnání a není tak v jeho silách naplňovat rozhodnutí soudu. S ohledem na režim služeb navrhol, aby k předávání nezletilého docházelo vždy v pondělí v 8.30 hodin v místě bydliště rodiče, jehož týden péče právě začíná. Omylem pak byl definován toliko lichý či sudý týden v měsíci, když měl být definován sudý či lichý týden v kalendářním roce, tedy bez ohledu na jejich pořadí v kalendářním měsíci. V daném kontextu by tak měl být napadený rozsudek změněn.
4. Opatrovník se k odvoláním rodičů nevyjádřil.
5. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.), jakož i řízení, které mu předcházelo a doplnil dokazování o zjištění aktuálních poměrů rodičů a nezletilého [redacted] a dospěl k závěru, že odvolání rodičů jsou důvodná, v případě matky, ale z jiných než jí prezentovaných důvodů.
6. Krajský soud sdílí skutkový stav, k němuž dospěl okresní soud a pro stručnost odkazuje na důvodovou část písemného vyhotovení napadaného rozsudku (§ 157 odst. 2 o. s. ř.).
7. Odvolací soud doplnil skutková zjištění o aktuální údaje a zejména ze zprávy opatrovníka ze dne [redacted] a z výpovědí rodičů zjistil, že poslední společné bydliště rodičů bylo v [redacted], kde otec žije dosud. Společné bydliště opustila matka, když otec akceptoval její opakované stěhování. Matka se nejprve odstěhovala do [redacted] (rok 2019) a následně do [redacted] (rok 2021). Matka žije ve společné domácnosti s přítelem, který podniká s příjmem 40 000 Kč čistého měsíčně a má dvě vyživovací povinnosti. Rodina žije v bytě, který patří příteli matky a je o velikosti 3+1. Náklady na bydlení, včetně hypotéky jsou ve výši 9 000 Kč měsíčně. Matka nyní nepracuje a po ukončení rodičovské dovolené je v evidenci úřadu práce s nárokem na podporu v nezaměstnanosti, řádově ve výši 5 000 Kč měsíčně. Matka je podporována, zejména naturálně svou rodinou. Sama má maturitu v oboru hotelnictví a pracovala jako servírka. Otec žije s přítelkyní, která je zaměstnána a má příjem ve výši 30 000 Kč čistého měsíčně a nemá žádnou vyživovací povinnost. Obývají pronajatý byt o velikosti 2+1 s náklady na bydlení ve výši 10 000 Kč měsíčně. Rodina se plánuje přestěhovat v rámci [redacted] na [redacted] (asi 1,5 km od současného bydliště otce) do vlastní nemovitosti, kterou si pořídí přítelkyně otce prostřednictvím hypotéky, nyní před schválené na částku 1 500 000 Kč. Otec pracuje jako [redacted] a jeho příjem je ovlivněn pandemickou situací, když před pandemií dosahoval příjmu ve výši 30 000 Kč čistého měsíčně. Nyní je zaměstnán u společnosti [redacted] a v období [redacted] byl jeho průměrný čistý měsíční příjem ve výši 13 950 Kč. Jeho průměrný čistý měsíční příjem byl v předchozím období [redacted] ve výši 12 405 Kč, [redacted] ve výši 12 775 Kč a [redacted] ve výši 13 528 Kč. Pracuje na tzv. krátký a dlouhý týden, kdy v dlouhém týdnu má práci v pondělí, úterý, v pátek až neděli a ve středu a ve čtvrtek má volno. Pracovní doba je od 8.00 hodin do 22.00 hodin. V krátkém týdnu je to pak opačně. Jiný příjem nemá, nemovitý majetek nevlastní. Je vlastníkem osobního automobilu [redacted], který pořídil před [redacted] prostřednictvím úvěru, který stále splácí částkou 4 000 Kč měsíčně. Vzdálenost bydlišť rodičů nezletilého ([redacted]) je aktuálně jednu hodinu běžné jízdy osobním automobilem. Dosud společná péče rodičů o nezletilého probíhala tak, že nezletilý byl

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kubová.

v péči otce v době jeho pracovního volna a po zbývající dobu byl v péči matky, kdy otec nezletilého sám vyzvedával a vracel v místě bydliště matky. Po rozhodnutí soudu prvního stupně se na předávání nezletilého začala podílet i matka (resp. její přítel) a k předávání dochází i prostřednictvím předškolního zařízení, které nezletilý navštěvuje (██████████). V době pandemického stavu na jaře 2020 byl nezletilý asi po dobu tří měsíců v péči otce více, vždy po domluvě s matkou. Komunikace rodičů probíhá zejména prostřednictvím mobilního telefonu. Otec na výživu nezletilého přispívá od vydání nepravomocného rozhodnutí před soudem prvního stupně částkou 3 600 Kč měsíčně. Matkou není výživné hrazeno. Nezletilý dochází do mateřské školy v ██████████, kde pracuje ██████████, která nejčastěji nezletilého do školy vozí. Školu hradí matka zpravidla částkou 1 150 Kč měsíčně. Nezletilý je zdravý. Prostřednictvím svých rodičů je nezletilý v kontaktu s širší rodinou na straně obou rodičů. Ohledně nezletilého je vyplácen příspěvek na dítě ve výši 800 Kč měsíčně, který pobírá matka.

8. Ohledně úpravy péče a výživy k nezletilému ██████████ bylo naposledy rozhodováno Okresním soudem v Mostě č. j. 40 Nc 3566/2020-23 ze dne 17. 9. 2020, kdy byla schválena dohoda rodičů, na základě které byl nezletilý svěřen do společné péče rodičů a otec se zavázal přispívat na výživu nezletilého částkou ve výši 3 600 Kč měsíčně. Matka měla v té době jednu vyživovací povinnost a příjem z dávek státní sociální podpory, neboť pobírala rodičovský příspěvek ve výši 12 000 Kč měsíčně. Otec měl v té době jednu vyživovací povinnost a průměrný čistý měsíční příjem ve výši 30 000 Kč (pracoval jako ██████████ ve stejném pracovním režimu až dosud). Nezletilý byl v péči matky i otce (společná péče), když péče otce probíhala v době jeho pracovního volna. Soudem byla akceptována vzdálenost bydlišť rodičů, když matka žila v ██████████ a otec v ██████████. Nezletilý byl zdravý, bez zvláštních nákladů v souvislosti s jeho zdravotním stavem a jeho potřeby byly obvyklé pro dítě jeho věku.
9. Podle § 907 odst. 1 občanského zákoníku (dále jen o. z.) soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili.
10. Podle § 909 o. z. změní-li se poměry, soud změní rozhodnutí týkající se výkonu povinností a práv vyplývajících z rodičovské odpovědnosti i bez návrhu.
11. Podle § 913 odst. 1 o. z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.
12. Podle § 923 odst. 1 o. z. změní-li se poměry, může soud změnit dohodu a rozhodnutí o výživném pro nezletilé dítě, které nenabylo plné svéprávnosti.
13. Po zvážení všech skutečností odvolací soud dospěl k závěru, že se ztotožňuje s rozhodnutím soudu prvního stupně, kterým bylo rozhodnuto o změně poslední úpravy péče a výživy k nezletilému ██████████ a rozhodnuto v kontextu s provedeným dokazováním o střídavé péči, do které nezletilý přechází z péče společné. V řízení bylo prokázáno, že oba rodiče jsou způsobilí nezletilého řádně vychovávat a zajišťovat jeho potřeby, zejména s ohledem na již probíhající (netradiční) společnou péči, ač matka opakovaně deklarovala své stanovisko o její výhradní péči a styku otce s nezletilým. Oba rodiče mají skutečný zájem poskytnout nezletilému maximum po stránce citové i mravní. Oba rodiče mají vhodné bytové podmínky a jsou schopni zajistit nezletilému vhodné zázemí. Oba rodiče poskytovali péči nezletilému podle svých možností a schopností v rozsahu, který byl akceptován soudem prvního stupně při schválení dohody rodičů a oba rodiče se rovněž, vedle osobní péče, podíleli na uspokojování materiálních potřeb nezletilého. Nezletilý má vytvořen pěkný citový vztah k oběma rodičům a také jejich vztah k nezletilému je láskyplný a podstatný pro společné prožívání. Společná péče probíhala zejména tak, že otec péči o nezletilého zajišťoval v době svých volných dní v zaměstnání a po zbývající dobu byl nezletilý v péči matky. Institut společné péče resp. péče, která byla samotnými rodiči nastavena a následně soudem prvního stupně schválena, byla přinejmenším překonána a svěřením nezletilého do společné péče rodičů, jak bylo upraveno předchozím rozhodnutím Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kubová.

soudu, nelze dále akceptovat. Tehdy se rodiče na dané úpravě (společné péči ve zvláštním režimu) vzájemně dohodli a soud jejich dohodu akceptoval a to i s ohledem na místa a vzdálenost bydlišť rodičů. Nyní soud prvního stupně dospěl k závěru, že svěřeni nezletilého do střídavé péče rodičů je vhodnější a v nejlepším zájmu nezletilého, když otec má zájem se na výchově nezletilého podílet stejnou měrou jako matka. Odvolací soud se s tímto stanoviskem ztotožnil, když formě střídavé péče nic nebrání a lépe vystihuje zájem nezletilého. Nezletilý bude i nadále navštěvovat stejnou mateřskou školu, kterou mu vybrala matka s ohledem na své bydliště (původně žila v [redacted]), i když nyní žije nezletilý s matkou v novém bydlišti ([redacted]), neboť její rodina matky do školy vozí. V místě bydliště otce začne nezletilý navštěvovat mateřskou školu tak, aby mohla být realizována i péče otce vzhledem ke skutečnosti, že je otec v pracovním poměru. Bydliště rodičů zůstávají stále stejně vzdálena. Je však třeba konstatovat, že to byla matka, která se s nezletilým opakovaně přestěhovala a to bez vědomí a souhlasu otce, ale s jeho následnou akceptací nového bydliště matky a nezletilého. Bylo prokázáno, že každý z rodičů je schopen poskytnout nezletilému adekvátní péči a nezletilý v péči žádného z rodičů nestrádá a střídavé péči se nebrání. Zdravotní stav nezletilého ani samotné střídání předškolního prostředí nejsou střídavé péči na překážku. Vážné konfliktní situace mezi rodiči zaznamenány nebyly, jejich vzájemná komunikace v zásadě probíhá v přiměřené míře, tedy v zájmu nezletilého a nelze ji považovat za konfrontační. Rozdílnost výchovných přístupů rodičů ve vztahu k nezletilému nebyla zaznamenána či prokázána v takové míře, že by bylo možno konstatovat narušení řádného vývoje nezletilého. To, že jsou rodiče rozdílní a mají i rozdílné názory na určité výchovné postupy ve vztahu k nezletilému je běžné i v úplných rodinách a je dáno i samotnými povahovými rysy rodičů i jejich biologickou odlišností. Takovou rozdílnost nelze dávat žádnému rodiči k tíži. Krajský soud odkazuje i na nálezy Ústavního soudu České republiky ohledně střídavé péče (I. ÚS 1506/13 ze dne 30. 5. 2014, I. ÚS 3216/13 ze dne 29. 5. 2014). V případě rozhodování o svěřeni do střídavé výchovy rodičů je třeba vycházet z toho, že zájmem dítěte je, aby bylo především v péči obou rodičů. Z toho plyne, že pokud jsou oba rodiče způsobilí dítě vychovávat, pokud oba mají o jeho výchovu zájem a pokud oba dbali řádné péče o jeho výchovu po stránce citové, rozumové a mravní, pak svěřeni dítěte do střídavé péče by mělo být pravidlem a jiné řešení jen výjimkou. Dle názoru Ústavního soudu České republiky nemohou obecné soudy střídavou péči vyloučit z důvodu, že s tímto způsobem výchovy jeden z rodičů nesouhlasí, protože chce mít dítě ve výlučné péči. Střídavá péče není jen právem rodičů, ale i jejich povinností. Na tomto místě odvolací soud odkazuje na rozhodnutí Ústavního soudu II. ÚS 2446/17 ze dne 17. 8. 2017 kde se uvádí, že Ústavní soud ve své judikatuře vymezil ústavněprávní kritéria pro svěřování dětí do péče, jejichž naplnění v rámci přezkumu rozhodnutí obecných soudů s ohledem na konkrétní okolnosti daného individuálního případu vždy zkoumá. Mezi kritéria, která musí obecné soudy z hlediska nutnosti rozhodovat v nejlepším zájmu dítěte v řízení o úpravě výchovných poměrů vzít v potaz, patří zejména: "(1) existence pokrevního pouta mezi dítětem a o jeho svěřeni do péče usilující osobou; (2) míra zachování identity dítěte a jeho rodinných vazeb v případě jeho svěřeni do péče té které osoby; (3) schopnost osoby usilující o svěřeni dítěte do péče zajistit jeho vývoj a fyzické, vzdělávací, emocionální, materiální a jiné potřeby; a (4) přání dítěte" (srov. např. nález sp. zn. I. ÚS 2482/13, body 19 a 21, a tam citovanou judikaturu). V případě, že jeden z rodičů naplňuje tato kritéria výrazně lépe, je zpravidla v zájmu dítěte, aby bylo svěřeno do péče tohoto rodiče; naopak v případě, že oba rodiče naplňují tato kritéria zhruba stejnou měrou, je třeba vycházet z premisy, že zájmem dítěte je, aby bylo především v péči obou rodičů [srov. např. citovaný nález sp. zn. III. ÚS 1206/09; nález sp. zn. I. ÚS 3216/13 ze dne 25. 9. 2014; či nález sp. zn. I. ÚS 1554/14 ze dne 30. 12. 2014]. O tento závěr se výslovně opřel krajský soud i v nyní projednávané věci. Odvolací soud je přesvědčen o tom, že je třeba v daném případě a aktuálně upřednostnit úpravu péče formou péče střídavé před výlučnou péčí matky s rozšířenou úpravou styku mezi otcem a nezletilým. Pokud se týká rozsahu střídavé péče, tak ten byl soudem prvního stupně zvolen standardně v rozsahu jednoho týdne a současně byla provedena odlišná úprava péče o letních prázdninách (červenec a srpen). Předávání nezletilého upravil soud prvního stupně v neděli s tím, že nezletilého bude přebírat rodič do péče v místě bydliště druhého rodiče. Odvolací soud shledává nedostatečnost, resp. neakceptovatelnost výroku soudu prvního stupně zejména v souvislosti s rozsahem péče, když souhlasí s odvolacím důvodem na straně otce o Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kubová.

potřebě vhodnější specifikace období péče každého z rodičů. Došlo tak ke změně napadeného rozsudku s tím, že péče o nezletilého byla ve vztahu k matce stanovena přesněji na každý lichý týden kalendářního roku a ve vztahu k otci na každý sudý týden kalendářního roku. Současně odvolací soud shledal odvolací důvod otce ohledně místa a času předávání nezletilého do péče rodiče jako relevantní. Bylo tak rozhodnuto, že bude mít každý z rodičů povinnost předat nezletilého [redacted] do péče druhého rodiče prostřednictvím předškolního zařízení, které nezletilý v místě bydliště otce a matky navštěvuje a kam nezletilého na začátku péče druhého rodiče odevzdá a kde si jej rodič následně do péče přebere. Současně, pokud by nebylo možné nezletilého do školního zařízení umístit, bude docházet k předávání nezletilého v místě bydliště rodiče, který má následně péči o nezletilého zajistit. Faktický čas k předávání nezletilého není v rozporu s denním režimem nezletilého. Odvolací soud tímto rozhodnutím rozhodl o participaci obou rodičů na předávání nezletilého ve stejném rozsahu, když relevantní důvody pro zvýhodnění některého z rodičů neshledal. Odvolací soud dále svým rozhodnutím upravil péči o nezletilého v době měsíců července a srpna, kdy akceptoval nastavený režim střídání po 14 dnech, jak rozhodl soud prvního stupně, ale specifikoval blíže časově rozdělení těchto prázdnin a zúžil tak prostor pro nedorozumění a konflikt rodičů. Jako potřebné se jeví odvolacímu soudu i úprava střídavé péče během vánočních prázdnin (zejména vánoční svátky včetně Štědrého dne a Nový rok), která nebyla soudem prvního stupně upravena. Vzhledem k nastavenému režimu střídavé péče, by došlo k situaci, kdy by nastala nerovnost rodičů v péči o nezletilého v době vánočních prázdnin. Rodiče se nyní budou v péči pravidelně ob rok střídat, aby nezletilý mohl zažívat tyto sváteční dny, které jsou zejména pro děti emočně vypjaté v obou domácnostech rodičů. I v těchto obdobích, která jsou upravena odlišně od běžné péče během kalendářního roku, si budou rodiče nezletilého vzájemně předávat a participovat tak na výdajích s tím spojených.

14. V souvislosti se svěřením nezletilého do střídavé péče bylo zapotřebí upravit vyživovací povinnost obou rodičů k nezletilému. Odvolací soud je toho přesvědčen, že dochází-li ke změně v péči o nezletilé dítě, musí být jednoznačně rozhodnuto i o vyživovací povinnosti rodičů. Odvolací soud se s částkami výživného na straně otce i matky, tak jak je stanovil soud prvního stupně, zcela ztotožnil, neboť odpovídají provedenému dokazování o možnostech a schopnostech rodičů na výživu nezletilého přispívat, když nebylo opomenuto lepší ekonomické zajištění otce. S ohledem na uvedené se odvolací soud ztotožnil s tím, že je otec povinen na výživu nezletilého přispívat částkou ve výši 3 000 Kč měsíčně a matka částkou ve výši 1 500 Kč měsíčně. Odvolací soud považuje rozhodnutí o výši výživného za odpovídající všem shora uvedeným zjištěným skutečnostem. Současně samotná výše výživného jednoznačně respektuje počet vyživovacích povinností rodičů, jejich příjmy, životní úroveň i skutečnost, že vznikají zvýšené výdaje spojené s dopravou nezletilého za účelem realizace střídavé péče. Nelze ani opomenout skutečnost, že se jedná o střídavou péči a každý z rodičů se tak na péči o nezletilého bude podílet i svou osobní péčí, která není zanedbatelná.
15. Vzhledem ke skutečnosti o svěřením nezletilého do střídavé péče rodičů, bylo nutné změnit předchozí rozhodnutí soudu o péči společné, tedy rozsudek Okresního soudu v Mostě č. j. 40 Nc 3566/2020-23 ze dne 17. 9. 2020 a nebylo dále možné rozhodnout o úpravě styku rodiče s nezletilým. Odvolací soud tak shledal rozhodnutí soudu prvního stupně v dané části rozhodnutí jako konformní.
16. Z výše vyložených důvodů krajský soud rozsudek okresního soudu ve výroku I. odstavcích prvním, druhém, třetím, čtvrtém, pátém a šestém změnil podle § 220 odst. 1 písm. a) a b) o. s. ř. tak, jak uvedeno ve výroku I. a) tohoto rozsudku a současně ve výroku I. odstavcích sedmém, osmém a ve výroci II. a III. napadeného rozsudku potvrdil podle § 219 o. s. ř., jak uvedeno ve výroku I. b) tohoto rozsudku.
17. O nákladech řízení před soudy obou stupňů rozhodl krajský soud podle § 224 odst. 1, odst. 2 o. s. ř. za použití § 23 zákona o zvláštních řízeních soudních, kdy bylo-li možné zahájit řízení i bez návrhu, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledků řízení. Pro jiné rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud neshledal zákonné důvody.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kubová.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Ústí nad Labem 24. června 2021

Mgr. Dita Gruntová Härtingová v. r.
předsedkyně senátu